

ΕΠΙΚΘΙΝΩΝΙΑ

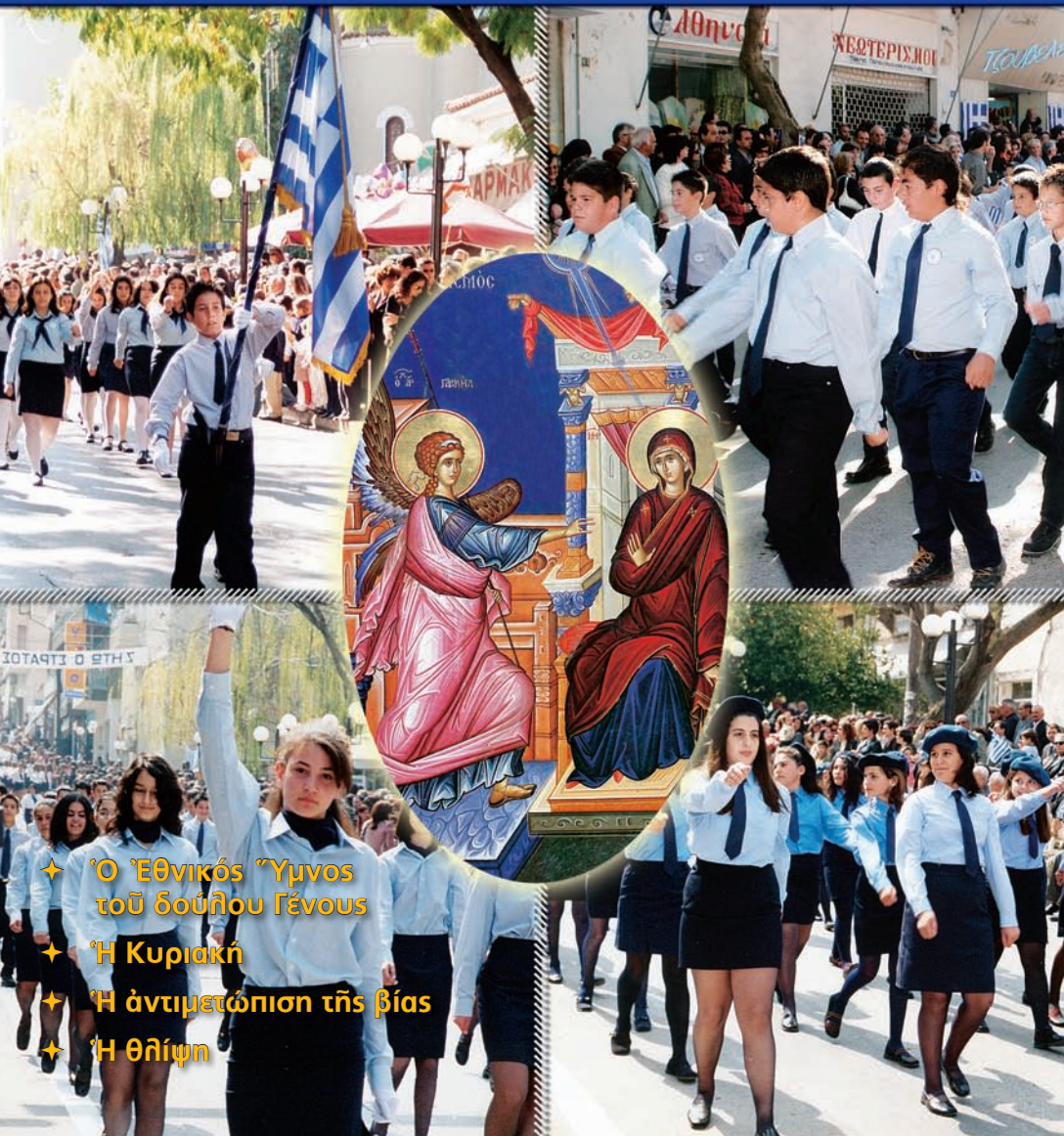
ΕΤΟΣ 5ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 49

ΜΑΡΤΙΟΣ 2006

Μηνιαία Έκδοση
του Ίερού Ναού

Άγιου Νικολάου
του Νέου Θηβών

- ✦ Ο Έθνικός Ύμνος
του δούλου Γένους
- ✦ Η Κυριακή
- ✦ Η αντιμετώπιση της βίας
- ✦ Η θλίψη

Αγαπητοί γονείς

Εάν για εσάς ο Βρεφονηπιακός Σταθμός δεν είναι απλά ένα κέντρο φύλαξης, αλλά και χώρος αγωγής και εκπαίδευσης επισκεφθείτε

το Πρότυπο Κέντρο Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης
TOM & JERRY.

Στο σχολείο μας μπορείτε να εμπιστευθείτε την ομαλή ψυχική, πνευματική και σωματική ανάπτυξη του παιδιού σας.

Με εκτίμηση

Αναστασία Θ. Λουκά

**ΠΡΟΤΥΠΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
& ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ**

TOM & JERRY

Δ/ση: Λουκά Αναστασία
25ης Μαρτίου Θήβα
Τηλ/Fax: 2262026906
Κιν: 6977771208

Ευχαριστούμε

τό «Πρότυπο Κέντρο Προσχολικής Αγωγής
καί Έκπαίδευσης TOM & JERRY»
γιά τήν χορηγία τοῦ παρόντος τεύχους.

«ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ»

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΗΒΩΝ

Τηλ.: 22620-24282

Υπεύθυνος: π. Εύαγγ. Ρουσέτης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ – ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: **CAΪΤΣΗΣ** τηλ. 210-34.76.090

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

Ανεξήγητη ή τόσο ζωντανή επιβίωση και επικράτηση της λαοφίλητης ακολουθίας των χαιρετισμών στην Ορθόδοξη Ελληνική πραγματικότητα. Στην εκκλησιαστική ζωή και πράξη. Όχι τόσο για την εποχή, πού οι ιστορικοί και έθνικοί λόγοι την επέβαλαν. Τότε πού η γεμάτη πίστη εθνική ψυχή διέξοδο και καταφυγή βρήκε τόν τρόπο σ' αυτό τόν υπέροχο "Υμνο να έκφραστεί. Νά άπευθυνθεί στην Παναγία μας. Για την επιβίωσή της μέσα στο χρόνο. Στους αιώνες πού κύλησαν. Χωρίς την παραμικρή κάμψη.

Αν τότε οί Χριστιανοί της Πόλης ένοιωσαν την ανάγκη, κυκλωμένοι από τά στίφη τών βαρβάρων, νά άπευθυνθούν στην Παναγία, νά Τήν όραματιστούν σάν την Ύπερμαχο Στρατηγό, στή δική Της επέμβαση νά βλέπουν τή σωτηρία, σ' Αυτήν νά προσφέρουν τά νικητήρια, αυτό και κατανοητό είναι και ψυχολογικά έρμηνεύεται.

Αλλά και από κεί οι ύστερα σέ διάστημα αιώνων, μία Ακολουθία πού ξεκίνησε από ιστορικούς καθαρά λόγους και πού εξακολουθεί νά ζή και νά γίνεται τό αντικείμενο της αγάπης όχι μόνο μεταξύ τών φιλακολούθων, αλλά και θρησκευτικά αδιάφορων, αυτό είναι ανεξήγητο, και χρειάζεται ψυχολογική έρμηνεία.

Μήν ψάχνετε νά βρείτε την εξήγηγη στην λογοτεχνική ποιότητα και αναμφισβήτητη πνευματική αξία του ύμνου. Γιατί κι άλλα κομμάτια, πούχουν περά-

σει στην σφαίρα του κλασσικού, από πλευράς τέχνης είναι άγνωστα στίς λαϊκές μάζες. Ένώ οί «Χαιρετισμοί» θα μπορούσαν νά χαρακτηριστούν, αν όχι σάν τό ψωμί, όπωσδήποτε όμως σάν τό προσφάι της ψυχής του λαού μας.

Η εξήγηση είναι βαθύτερη. Η έρμηνεία διπλή.

Βασίζεται και στην ιστορία. Την ιστορία του πονεμένου και δοκισμένου Έθνους, πού, τί τραγικό! Δικαίωσε την άκολουθία τών «Χαιρετισμών» και εξακολουθεί νά την δικαιώνει.

Βασίζεται και στην ψυχή του. Στο πρόσωπο της Παναγίας ό λαός μας θωρεί: Της άρετής την όμορφιά, της άγνότητας τή λάμψη. Καθώς μέ τούς «Χαιρετισμούς» του και τά άλλεπάλληλα «Χαίρε» την ύμνει, βασικά ύμνει κάτι πού ό ίδιος λαχταρά, πού τό ποθεί σάν θησαυρό, άνέφικτο ίσως... Πού κάποτε είχε κι έχασε. Έτσι βρίσκει τόν τρόπο νά ύμνήσει τόν χαμένο

έσωτερικό του Παράδεισο. Τή χαμένη του αγιότητα.

Και πιό αναλυτικά. Για νά γίνω πιό σαφής.

Τά ιστορικά γεγονότα τών «βαρβαρικων άλώσεων και πάσης άλλης πληγής», ούτε έπαψαν νά υπάρχουν, ούτε φαίνεται πώς θά πάσουν άπ' τή ζωή του έθνους. Ακόμη και σήμερα οί Άβαιοι πρό τών Πυλών. Ό ίδιος πάντα Αττίλας. Μέ νέο σχέδιο. Έπεξεργασμένο, αυτή τή φορά από τόν πολιτισμό της βαρβαρό-

τητας πού δουλεύει στή σκοπιμότητα και στό συμφέρον. Ἀπ' τόν πολιτισμό πού, γιά ν' ἀποδεικνύει τήν κατάπτωσή του, ἐπιλέγει τούς βαρβάρους σά φίλους, ἀντί γιά κείνους πού ὅσων στόν κόσμο τά φώτα τοῦ πολιτισμοῦ. Μή ξύνουμε πληγές ἀνοικτές πού πονοῦν κι αἱμορραγοῦν ἀκόμα. Ὅταν ὅμως ὑπάρχουν αὐτά τά σύγχρονα ἱστορικά διδάγματα, σάν τυπική ἐπανάληψη κι ἀντιγραφὴ τῶν παλῶν, σὰς ἐρωτῶ: Πῶς νά μή βρίσκει ἀπήχηση ἡ ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν στήν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας; Στρέψτε ὅμως τό βλέμμα πρὸς τά πίσω. Τότε, πού οἱ Ἄβαροι –δέν ἔχει σημασία τό ὄνομα– μᾶς ὑποδούλωσαν. Τότε πού, 400 ὀλόκληρα χρόνια, οἱ Ἕλληνες ἦταν σκλάβοι. Ὁ μόνος ἐλεύθερος χώρος, ἐκτός ἀπ' τήν ψυχὴ τους πού ποτέ δέν δουλώθηκε, ἦσαν οἱ ἐκκλησίες καί τά μοναστήρια. Οἱ τόποι λατρείας τους. Τότε, πού σελάγιζε ἡ ἡμισέληνος σέ βάρος τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

Φαντάζεσθε τούς Ἕλληνες στίς ἐκκλησίες τέτοιες ὥρες; Τί νά ᾽νοιωθαν καθῶς ἔλεγαν τούς «Χαιρετισμούς»; «Χαῖρε δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια, χαῖρε δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι». Τραγοῦδι λευτεριάς κι ἐλπίδας. Προσευχὴ καί κατάρα μαζί. Ὁρκος φρικτός κι ἱερός. Κι ὅταν ἔψελναν τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ»; Ἦταν ὁ ἐθνικός ὕμνος τῶν Ἑλλήνων. Λέχτηκε γιά πρώτη φορά στό νέο Παρθενῶνα τοῦ ἔθνους. Στὴ Χριστιανικὴ του Ἀκρόπολη. Στό ναό τῆς Ἀγιά-Σοφιάς. «Τῇ Ὑπερμάχῳ»! Ὁ ἐθνικός ὕμνος τοῦ δούλου γένους, καθιερωμένος γιά 400 χρόνια, μέχρις ὅτου περίμεναν τὴ λευτεριά, πού τελικὰ στίς 25 τοῦ Μάρτη στήν Ἁγία-Λαύρα, σάν ἄλλος ἐθνικός Εὐαγγελισμός ξεπήγαγε. Στὴν Παναγιά, πού εἶναι, ταυτόχρονα, πηγὴ καί σύμβολο τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας.

Ὁ μόνος ἐλεύθερος χώρος, ἐκτός ἀπ' τήν ψυχὴ τους πού ποτέ δέν δουλώθηκε, ἦσαν οἱ ἐκκλησίες καί τά μοναστήρια. Οἱ τόποι λατρείας τους. Τότε, πού σελάγιζε ἡ ἡμισέληνος σέ βάρος τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

Ἔτσι, ἐκτός ἀπ' τὴν ἀδήρητη συνεχὴ ἱστορικὴ ἀνάλυση νά τελούμε τὴν ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν, ἐρχόμαστε καί στόν καθαρά ἐσωτερικό, πνευματικό λόγο, πού μᾶς τὴν ἐπιβάλλει. Ἡ Παναγία: Τὸ σύμβολο τῆς ἀρετῆς. Τῆς καθαρότητας. Τῆς ἀγνότητας. Στὸ πρόσωπό της βρίσκουμε τόν πραγματικό, τόν ἀληθινὸ χαμένο ἑαυτό μας. Γι' αὐτὸ τὴν ὑμνοῦμε. Ὑμνοῦμε τίς ἀρετές Της, τὴν ἀγιότητα, τὴν παρθενικότητά Της. Κι ἔτσι μέ τόν πιὸ ὁμορφο κι ἀνώδυνο τρόπο καταδικάζουμε τόν ἁμαρτωλὸ ἑαυτό μας! Τὸν ἀπρόσεκτο. Τὸ φιλήδονο. Τὸ λερωμένο. Τὸ φτωχὸ πνευματικά, πού στόν ἀγώνα τῆς ζωῆς νικηθῆκε. Ἐχασε τῆς ἀρετῆς τό θησαυρό. Τοῦ τὸν ἔκλεψε ὁ πονηρός.

Υπάρχει μία ὠραία συζευξη μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο ἐλευθεριῶν. Τῆς πολιτικῆς καί τῆς πνευματικῆς. Ἡ πρώτη ἐξαρτάται ἀπ' τὴ δεύτερη. Ἡ δεύτερη γεννᾷ τὴν πρώτη. Ἡ Παναγία μας ἐνσαρκώνει καί τίς δύο. Τόσο συνδεδεμένη ἡ μορφὴ της ἀπὸ τοὺς προαιώνιους ἐχθρούς τοῦ Γένους μας. Κοιτίδα αὐτὴ καί

μᾶνα τῆς πνευματικῆς μας ἐλευθερίας. Ἡ ἀπογεννώσα τὸν Λυτρωτὴ στοὺς πνευματικὰ σκλαβωμένους. Γι' αὐτὸ τῆς λέμε: «Χαῖρε κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένους. Χαῖρε ἀπογεννώσα Λυτρωτὴν αἰχμαλώτους».

Ἀλλά, εἶναι νόμος ἱστορικός: Τὴν πνευματικὴ σκλαβιά τὴν ἀκολουθεῖ ἡ ἐθνικὴ. Τί λέτε; Μήπως πρέπει νά ἀνησυχήσουμε; Μήπως σήμερα πού εἴμαστε ἐλεύθεροι, εἴμαστε περισσότερο σκλαβωμένοι στὴν ἁμαρτία; Καί μήπως οἱ πρόγονοί μας, πού ἦσαν δούλοι, ἦσαν ἐλεύθεροι στὴν ψυχὴ καί στό πνεῦμα;

π. Θ. Φ. (†)

Η Κυριακή γιά κάθε χριστιανό πρέπει νά εἶναι ἡμέρα λατρείας τοῦ Θεοῦ, ἀγάπης τοῦ πλησίον, καί πνευματικῆς φροντίδας τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἡ Κυριακή εἶναι ἡμέρα τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἀρετῆς, ὅλῃς οἱ ἄλλῃς ἡμέρες τῆς ἐβδομάδος εἶναι ἀφιερωμένες στήν ἐργασία καί στήν βιοπάλη. Τίς εὐλογεῖ ὁ Θεός γιά νά ἐργαζόμαστε τά ἔργα τοῦ σώματος, τά ἀναγκαῖα γιά τή ζωή. Τήν ἐβδόμη ὅμως, τήν Κυριακή δηλαδή, θέλει νά τήν ἀφιερώνουμε στήν ἐργασία τῆς ψυχῆς. Ἐμεῖς ὅμως τί κάνουμε; Πῶς περνάμε τήν Κυριακή μας;

Δυστυχῶς ἀπό ἔρευνες ἔχει διαπιστωθεῖ, πῶς μόνο μία μικρή μειονότητα χριστιανῶν ἐκκλησιάζονται τήν Κυριακή. Οἱ περισσότεροι ζοῦν μακριά ἀπό τήν ἐκκλησία, χωρίς συνειδητή ζωή. Στήν πρώτη

κατηγορία ἀνήκει ἕνας ἀριθμός πιστῶν ὁ ὁποῖος μέ τό πρῶτο ἄκουσμα τῆς καμπάνας προσέρχεται στήν Ἐκκλησία, καί «ἐν ἐνὶ στόματι καί μία καρδίᾳ», ὑμνεῖ τόν Κύριό μας συμμετέχοντας στό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ὁ πιστός μετέχει τῆς θ. Λειτουργίας «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωὴν αἰώνιον», ζεῖ τό Μυστήριο τῆς ἐνώσεως τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός του μέ τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, θεώνεται καί ἀγιάζεται, γίνεται πολίτης τοῦ παραδείσου καί ἀποκτᾷ τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γι' αὐτή τήν κατηγορία τῶν χριστιανῶν ὁ ἐκκλησιασμός γίνεται πηγή χαρᾶς καί ἡ Κυριακή θά εἶναι μία ἀπό τίς καλύτερες ἡμέρες τῆς ἐβδομάδος. Ἡ δεύτερη κατηγορία οἱ «ἀπέχοντες» προφασίζονται ποικίλους λόγους ἀποχῆς. Εἶναι οἱ χριστιανοί

Η ΚΥΡΙΑΚΗ

καί πῶς τήν
περνοῦν... οἱ
Χριστιανοί μας

τῶν μεγάλων ἑορτῶν, πού συμμετέχουν μόνο τά Χριστούγεννα, καί τό Πάσχα καί σέ ἔκτακτες κοινωνικές ἀνάγκες (Γάμους, Βαπτίσεις, κηδεῖες, μνημόσυνα κ.λπ.).

Οἱ Χριστιανοί αὐτοί ἀρέσκονται νά περνοῦν τήν Κυριακή τους στήν ἐξοχή, ἄλλοι στό κρεβάτι τους, χωρίς βέβαια νά μᾶς πείσουν ὅτι ἡ παράταση αὐτή τοῦ Κυριακάτικου ὕπνου δέν ὀφείλεται στό μεταμεσονύκτιο ἔργο τῆς τηλεοράσεως, ἢ στήν μέχρι πρωῒας καθοπέραση τῆς ταβέρνας, ἢ τέλος πάντων σέ ἄλλες νυκτερινές ἐνασχολήσεις, οἱ ὁποῖες εἶναι δυνατόν νά μετατεθοῦν, ὅταν προέχει ἡ ἐπιθυμία τοῦ Κυριακάτικου Ἐκκλησιασμοῦ. Ἄλλοι πάλι προφασίζονται, ἔχω μικρά παιδιά καί κάνουν φασαρία στήν Ἐκκλησία, ἔχω γέροντες γονεῖς καί πρέπει νά τούς φροντίσω, ἡ φύση τῆς ἐργασίας μου εἶναι τέτοια πού δέν

τό ἐπιτρέπει, δέν ἔχω τά κατάλληλα ρούχα, μέ ἐνοχλοῦν τά μεγάφωνα καί τό λιβάνι, δέν καταλαβαίνω τά λόγια πού ψάλλονται, προφάσεις ἀστήρικτες πού ἀποδεικνύουν τήν ἑλλειψη ζήλου καί πίστεως. Ὅποιος θέλει νά ἐκκλησιασθεῖ βρίσκει λύσεις γιά ἐκεῖνο τό ὁποῖο ἐπιθυμεῖ νά πράξει. Ἡ Κυριακή γιά κάθε χριστιανό πρέπει νά εἶναι ἡμέρα λατρείας τοῦ Θεοῦ, ἀγάπης τοῦ πλησίον, ἔργων ἀρετῆς καί φιλάνθρωπίας, πνευματικῆς φροντίδας τοῦ ἑαυτοῦ μας.

Ἀδελφε ἐσύ πῶς περνᾷς τήν Κυριακή σου; Ἐάν μέχρι τώρα γιά σένα Κυριακή σήμαινε περισσότερο ὕπνο, καφενεῖο, τηλεόραση, γήπεδο, ταβέρνα, διασκέδαση, ἄλλαξε πορεία. Ἀξιοποίησε τήν Κυριακή σου. Κάνε τήν νά σημαίνει γιά σένα Ἐκκλησία, οἰκογένεια, ἀγάπη, ἀνάπαυση, ψυχαγωγία.

π. Ἰωάννης Κόλλιας

«Χαράς ΔιΤιδ χαρίτωσον»

Ἦδη βρισκόμαστε στήν δεύτερη εβδομάδα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μέ τήν Ἱερά Ὑμνογραφία τῆς μᾶς ὁδηγεῖ διά τῆς προσευχῆς στό Θεῖο Πάθος, τήν Σταύρωση καί τήν Ἀνάσταση.

Καί μᾶς ἀπευθύνει ὁ Κύριος τόν πανηγυρικό ἀσπασμό Του: «ΧΑΙΡΕΤΕ!». Αὐτός εἶναι ὁ χαιρετισμός πού ἀπευθύνει πρός τίς Μυροφόρες Κόρες. Χαίρετε! γιατί ἡ χαρά εἶναι ὁ καρπός τοῦ Παραδείσου, πού ἀπώλεσε ὁ ἄνθρωπος. Εἶναι ὁ καρπός πού δέν ἐκτίμησε καί ἔχασε ἡ Εὐα, ὁ πρωτόπλαστος ἄνθρωπος. Καί ἔτσι ὁ Ἄρχων τοῦ Παραδείσου, ὁ Ἀδάμ «ἐκάθισεν... ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου...» γυμνός ἀπό κάθε ἀρετή καί εὐτυχία κρίζοντας τό: Οἴμοι! Ἀλλοίμονό μου!

Ποία ἡ αἰτία; Ἡ γυναίκα, ἡ Εὐα.

Ἀλλά ἡ Θεία Ἀγάπη, πού ὑπερνικᾷ τή Θεία Δικαιοσύνη, ἐξοικονομεῖ μιά ἄλλη αἰτία, αἰτία πού θά προέλθει ἀπό τόν ἀπόγονο τῆς πρώτης Εὐας.

Θά εἶναι μιά γυναίκα, ἀπό τήν ὁποία «ἐρείη τά κρείττω» (προέρχονται τά πλέον βέλτιστα). Θά εἶναι ἡ Παρθένος Μαριάμ. Ἡ Μητέρα τοῦ σαρκωμένου Θεοῦ, πού θά γίνει καί θά μένει ἡ Αἴτια τῆς χαράς.

Καί θά ἀρχίσει αὕτη ἡ χαρά μέ τό μήνυμα τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου».

«Χαίρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά Σοῦ». Καί ἀφοῦ στό πρόσωπο τοῦ πρωτόπλαστου ἀνθρώπου ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα καί ἡ κτίση ἀμάρτησε καί «στενάζει καί συνωδίνει...» τώρα στό πρόσωπο τῆς νέας Εὐας, τῆς Θεοτόκου, ἐπίσης ὅλη ἡ κτίση «σύν τοῖς ἀνθρώποις» χαίρεται καί εὐφραίνεται.

Χαίρει ἡ Κεχαριτωμένη ἀλλά καί ὁ οὐρανός καί γῆ συγχρόνως μέ τόν «καρπὸν τῆς κοιλίας Τῆς» ἀφοῦ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ κατά τή Θεία Γέννηση ψάλλουν «Δόξα ἐν ὑψίστοις... καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη». Καί ὁ δεύτερος Εὐαγγελισμός πρὸς τοὺς ἀνθρώπους: «ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρά μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ».

Αἰτία χαράς, λοιπόν ἡ καταρχὴν χαροποιηθεῖσα Παρθένος μέ «τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τά ρήματα». Ἡ Παρθέ-

νος πού γίνεται «ή χαρά τοῦ κόσμου». Καί «ὁ κόσμος ἀγάλλεται καί ἡ κτίσις εὐφραίνεται».

Ποίος εἶναι λοιπόν ὁ στόχος καί ὁ σκοπός αὐτῆς τῆς εὐχάριστης ἀγγελίας; Εἶναι, πρέπει νά εἶναι, «ή χαρά τοῦ κόσμου». Πρέπει νά εἶναι ὁ παραδεισένιος καρπός ἡ χαμένη χαρά. Ὁ Κύριός μας κάνει πολύ λόγο γιά τή χαρά. Τόν ἄνθρωπο τόν θέλει χαρούμενο ὄχι θλιμμένο, ὄχι «κατσούφη». «Χαίρετε, λαοί καί ἀγαλλιᾶσθε» ἀναφωνεῖ ὁ ἱερός Ὑμνογράφος, κατά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος γι' αὐτό τό ὑπέρτατο καί θεῖο ἀγαθό διαβεβαίωσε τούς Μαθητές Του λίγο πρὶν ἀπὸ τήν Σταύρωσή Του. Μετά τήν Ἀνάστασή μου, τούς λέει: «τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν». Ἡ χριστιανικὴ χαρά εἶναι ἀγαθὸ ἀναφαίρετο. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὁμιλεῖ διαρκῶς περὶ χαρᾶς. Ἀρχίζει καί τελειώνει τὶς Ἐπιστολές του μέ τό: «χαίρετε» καί «πάλιν ἐρῶ χαίρετε...».

Ἀκόμη καί ὅταν διώκεται καί πάσχει καί ὑποφέρει λέει «χαίρω ἐν τοῖς παθήμασι μου...» ἀλλὰ καί «...ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ».

Ἡ χαρά εἶναι τό ἀποτέλεσμα, εἶναι ὁ καρπός ὅλων τῶν ἀρετῶν. Θά ἔπρεπε νά καλύψουμε πολλές σελίδες γιά νά ἀναφέρουμε ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί ὕμνογραφίας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἄς ἀφήσουμε τόν ἑαυτό μας στήν ὑποταγή τοῦ μηνύματος τῆς χαρᾶς, στήν καλλιέργεια τοῦ καρποῦ τῆς

χαρᾶς, τῆς πραγματικῆς χαρᾶς, ἀφοῦ πάντοτε καί κυρίως κατά τήν περίοδο πού διανύουμε, ἡ Ἐκκλησία μας, μᾶς ὑπενθυμίζε τήν ΑΙΤΙΑ τῆς χαρᾶς μέ τὰ 150-160 περίπου «Χαῖρε».

Ἀδελφοί μου! χαρεῖτε χριστιανικά!

Ὁ Κύριός μας ἀναφωνεῖ ἐπαναλαμβάνοντας «...οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν...» «...καί τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν».

«Ἀδελφοί, χαίρετε!

Πάλιν (καί πολλάκις) ἐρῶ χαίρετε». (Ἀπ. Παῦλος)

π. Ἀθ. Ἀθανασίου

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΣ ΟΝΟΜΑΤΑ

Τό **έθνικό όνομα** Έλλην χαρακτηρίζει όλα τα φύλα που κατοικούσαν στην πατρίδα μας από αρχαιοτάτων χρόνων. Έτσι οι Αιολείς, Δωριείς, Ίωνες για παράδειγμα είχαν συνείδηση κοινής καταγωγής ως Έλληνες και βλέπουμε ιστορικά την συσπείρωσή τους στους Περσικούς Πολέμους, είχαν την ίδια γλώσσα, ίδια θρησκεία, δηλ. μιλούμε για τον αρχαίο Έλληνικό Πολιτισμό.

Όταν στο προσκήνιο της ιστορίας κάνουν την εμφάνισή τους οι Ρωμαίοι τό μεγαλύτερο μέρος της Αυτοκρατορίας τους αποτελούνταν από Έλληνες ή Έλληνικής καταγωγής πληθυσμούς (σ' αυτό συνέβαλε και ο Μ. Αλέξανδρος για την επέκταση των Ελλήνων στο χώρο της Μεσογείου) μ' αποτέλεσμα σιγά σιγά η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία να εξελληνιστεί. Καίριας σημασίας γεγονός ή μεταφορά της πρωτεύουσας από τη Ρώμη στο αρχαίο Βυζάντιο (έλληνική αποικία των Μεγαρέων) που ονομάστηκε Νέα Ρώμη – Κωνσταντινούπολη από τον ιδρυτή της Μ. Κωνσταντίνο.

Επομένως η Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία αποτελεί ιστορική συνέχεια του αρχαίου Έλληνισμού με θρησκεία επίσημη τόν Χριστιανισμό, οι κάτοικοί της ονομάζονταν Ρωμαίοι πολίτες με συνείδηση όμως ελληνικής καταγωγής (δέν αποκα-

λούνταν Έλληνες γιατί εκείνη την περίοδο Έλλην = ειδωλολάτρης, είχε δηλαδή αποκτήσει θρησκευτική σημασία και όχι εθνική).

Τό όνομα Γραικός καθιερώθηκε μετά τόν 8ο αιώνα σέ όλες τίς δυτικοευρωπαϊκές γλώσσες αλλά μέ μειωτική έννοια (αίρετικός και κίβδηλος) και δηλώνει τόν μη γνήσιο Ρωμαίο, διότι τό όνομα Ρωμαίος διεκδικούσε ο Φραγκολατινικός κόσμος και εξυπηρετούσε τά επέκτατικά σχέδια του Καρλομάγνου εναντι της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας που είχε πλέον εξελληνιστεί όπως είπαμε.

Οί όροι Βυζαντινός και Βυζαντινή Αυτοκρατορία καθιερώθηκε στην ιστορική επιστήμη τόν 15ο αιώνα από τούς Δυτικούς ιστορικούς για να χαρακτηρίσουν την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία από την περίοδο του Μ. Κωνσταντίνου μέχρι την Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως (1453 μ.Χ.) από τούς Τούρκους. Όμως ο όρος αυτός είναι προβληματικός γιατί δέν φαίνεται ή ιστορική συνέχεια του αρχαίου Έλληνισμού μέ τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία (ή Ρωμανία όπως επικράτησε να λέγεται στα τελευταία χρόνια πριν την Άλωση και Ρωμιοί οι κάτοικοί της).

Τό κράτος που προέκυψε μετά την Έπανάσταση του 1821 ονομάστηκε Ελλάδα ως φυσική ιστορική

συνέχεια του Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Κόσμου καί φυσικά τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας πού πρόκειται γιά τόν μεσαιωνικό Ἑλληνισμό καί φτάνει ὡς τίς μέρες μας μέ τή βαριά κληρονομιά του Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ

Πολιτισμοῦ καί τῆς μακραίωνης Χριστιανικῆς Παράδοσης πού ζυμώθηκαν ἄρμονικά καί πού ἔχουμε χρέος νά τήν διατηρήσουμε στή ἐποχή τῆς παγκοσμιοποίησης πού ζοῦμε.

Δημ. Τζαφέρης

Δέν ξεχνῶ

Δέν ξεχνῶ τό λάβαρο τῆς Ἐπανάστασης, τίς ἔνδοξες σημαίες τῶν ἀρματωλῶν, τοῦ Σουλίου, τοῦ Διάκου, τοῦ Παπαφλέσσα φτιαγμένη ἀπό τό ράσο του καί τίς λόξεις τῆς φουστάνελας ἐνός συμπολεμιστῆ του, ἡ ὁποία ἔμελε νά γίνει μετά τήν ἀπελευθέρωση ἡ ἐπίσημη σημαία (τῆς ξηρᾶς) τοῦ Ἐλεύθερου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Δέν ξεχνῶ τήν ἡρωική πράξη τοῦ Μιχαήλ Καλορίζου ὁ ὁποῖος ὅταν βλῆμα ἐχθρικό κτύπησε καί ἔσπασε τόν ἱστό τῆς σημαίας καί τήν ἔριξε στό ἔδαφος, ἐκεῖνος ἔκανε τό σῶμα του ἱστό καί ὕψωσε ξανά τήν γαλανόλευκη γιά νά δείξει ὅτι ἡ Ἑλληνική σημαία οὔτε ὑποστέλλεται, οὔτε πέφτει, οὔτε παραδίδεται.

Δέν ξεχνῶ τόν Μανώλη Γλέζο καί τόν Ἀπόστολο Σάντα πού μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους μέσα στά μαύρα χρόνια τῆς γερμανοκατοχῆς κατέβασαν τήν γερμανική σημαία πού βεβήλωνε τόν ἱερό βράχο τῆς Ἀκροπόλεως καί ἀνύψωσαν τήν δική μας.

Δέν ξεχνῶ τά παιδιά τοῦ Δημ. Σχολείου Φλωρίνης πού τό πρωί τῆς 25ης Μαρτίου μαζί μέ τόν Δάσκαλό τους ὕψωσαν τή σημαία μας καί μπροστά τῆς ἔψαλαν τόν Ἑθνικό μας Ὕμνο ἀναγκάζοντας τόν Γερμανό Διοικητῆ νά βγάλει ἕνα ἀπό τά παράσημά του καί νά παρασημοφορήσει τόν ση-μαιοφόρο λέγοντας: «Εἰστε Ἥρωες».

Δέν ξεχνῶ καί καλοῦμαι νά κάνω μία πράξη ἀπλή καί ταυτόχρονα μεγαλειώδη.

Νά μήν κρύψω τήν γαλανόλευκη, νά μήν τήν ὑποστείλω τίς ἡμέρες τῶν Ἑθνικῶν ἑορτῶν, ἡμέρες πού πρέπει νά κυματίζει! Νά σκεφθῶ τί ἀντιπροσωπεύει, τί συμβολίζει, καί πόσοι ἔπεσαν μαχόμενοι γι' αὐτήν.

Ἄς τήν ἀφήνω νά κυματίζει ἐλεύθερη στόν ἐλεύθερο ἀέρα τῆς ἐλεύθερης πατρίδος μου καί ὅπως θά κυματίζει ἄς τήν ἀκούσω νά μοῦ λέει πῶς εἶναι «ἀπ' τὰ κόκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τά ἱερά».

Δ.Β.

24 καί 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἄς ντύσουμε στά γαλανόλευκα τά σπίτια μας

Ή βία είναι ένα σοβαρό πρόβλημα που τραυματίζει (σωματικά και ψυχικά) ή και σκοτώνει χιλιάδες ανθρώπους ανά τον κόσμο κάθε χρόνο. Η βία δεν έχει αντιμετωπιστεί ως ένα σοβαρό πρόβλημα που χρειάζεται να προληφθεί και να εξαλειφθεί, παρόλο που αφορά εξίσου όλες τις χώρες του κόσμου. Βία ωματική και ψυχολογική ασκείται σε καθημερινή βάση ύπονομεύοντας την υγεία και ευημερία εκατομμυρίων ανθρώπων.

Δυστυχώς ή βία θεωρείται συχνά αναπόσπαστο τμήμα της ανθρώπινης φύσης, ενώ ο ρόλος των επαγγελματιών υγείας περιορίζεται στην αντιμετώπιση των συνεπειών χωρίς να λαμβάνει μέριμνα για την πρόληψη. Στόχος μας, λοιπόν, πρέπει να είναι και η καταπολέμηση της μυστικοπάθειας, των πολιτισμικών ταμπού και των

κλύζεται από εκδηλώσεις βίας που θά ήταν αδιανόητες πριν από μερικά χρόνια. Οί διάφορες τρομοκρατικές επιθέσεις κατά καιρούς διαμορφώνουν στις κοινωνίες μας ένα κλίμα ανασφάλειας. Ταυτόχρονα, ο πολλαπλασιασμός των κρουσμάτων νεανικής εγκληματικότητας (μέ τις μαζικές δολοφονίες σε σχολεία, απαγωγές και δολοφονίες άλλων παιδιών, νεανικές συμμορίες κ.ά.) εντείνουν τις ανησυχίες, καθώς τό μέλλον προδιαγράφεται ζοφερό. Αυτά τά νέα δεδομένα έχουν καταστήσει τή βία ένα από τά μεγαλύτερα προβλήματα σύγχρονων κοινωνιών, γιά τήν επίλυση του οποίου θά πρέπει νά ληφθούν δραστικά μέτρα.

Σχετικά μέ τήν πρόληψη, βλέπουμε νά γίνεται όλο καί περισσότερο προφανές πώς οί πολύ αποτελεσματικές προσεγγίσεις πρόληψης άλλων προβλημάτων

Η αντιμετώπιση της βίας

αντιλήψεων πώς ή βίαιη συμπεριφορά είναι αναπόφευκτη. Γι' αυτό χρειάζεται νά ένθαρρυνθεί ό δημόσιος διάλογος, ώστε νά αύξηθει ή κατανόηση γι' αυτό τό τόσο πολύπλοκο φαινόμενο καί νά υπάρξει συνεργασία μεταξύ όλων των έμπλεκόμενων, σέ όλα τά επίπεδα, ώστε νά άνευρεθούν οί καλύτερες δυνατές λύσεις στο πρόβλημα.

Η μετατροπή της κουλτούρας τής βίας σέ κουλτούρα ειρηνικής καί ποιοτικής συμβίωσης των ανθρώπων είναι μία από τίς μεγαλύτερες προκλήσεις του 21ου αιώνα. Τά τελευταία χρόνια, τά φαινόμενα βίας όχι άπλως παρουσιάζουν έξαρση, αλλά καί προσλαμβάνουν νέα, πιό επικίνδυνα χαρακτηριστικά. Η καθημερινότητά μας κατα-

(περιβαλλοντικά προβλήματα, κάννισμα, κ.λπ.) μπορούν νά εφαρμοστούν καί γιά τή πρόληψη τής βίας.

Σέ γενικές γραμμές, οί άνθρωποι πού αντιδρούν στή βία τήν όποία ύφίστανται είναι πιό άνθεκτικοί από εκείνους πού τή δέχονται παθητικά. Υπάρχει, λοιπόν, έλπίδα νά μειωθούν οί επιπτώσεις τής βίας, άν τά θύματά της πειστούν νά προστρέξουν στους άλλους (είτε στον κύκλο τους είτε στό σύστημα υγείας) γιά βοήθεια. Γιά νά γίνει όμως αυτό θά πρέπει οί πολίτες νά ενημερωθούν καί τό κράτος νά αναπτύξει τή σχετική ύποδομή.

Μαρία Γκούμπλια,
Γυμνάστρια

Έποχικές ανησυχίες: **κρυολόγημα**

Δέν είναι παρά μία ιογενής λοίμωξη του ανώτερου αναπνευστικού συστήματος. Οι ιοί που μπορούν να προκαλέσουν τό κοινό κρυολόγημα ανέρχονται σε εκατοντάδες.

Τό κοινό κρυολόγημα μεταδίδεται πολύ εύκολα με την εισπνοή ιοφόρων σταγονιδίων που εκτοξεύονται κατά τη διάρκεια φταρνίσματος, της όμιλίας ή του βήχα και με τη μεταφορά μολυσμένων εκκρίσεων μέσω των χειρών από τό άγγιγμα μολυσμένων αντικειμένων (χειρολαβών, τηλεφώνων, παιχνιδιών).

Άν και ή έννοια «έχω κρυολόγημα» έχει διαφορετική σημασία για κάθε άνθρωπο σέ γενικές γραμμές έκδηλώνεται μέ απόφραξη της μύτης, ρινόρροια, φτάρνισμα και ύγρα μάτια, έρεθισμό του φάρυγγα, χαμηλό πυρετό (ύψηλότερο στά μικρά παιδιά), βήχα και κεφαλαλγία. Τά συμπτώματα έμφανίζονται σταδιακά και ή διάρκειά τους κυμαίνεται συνήθως μεταξύ 4-9 ήμερών.

Στίς περισσότερες ιογενείς λοιμώξεις τά συμπτώματα άρχίζουν νά ύποχωρούν μετά από 3-4 ήμέρες. Μερικές φορές όμως μπορεί νά παρουσιαστούν έπιπλοκές, καθώς τό άμυντικό σύστημα του όργανισμού είναι έξασθενημένο, όποτε τά συμπτώματα αλλάζουν και διαρκούν περισσότερες ήμέρες. Υπάρχουν όμως ιοί, οι όποιοι από την άρχή προκαλούν σοβαρά προβλήματα, όπως πνευμονία, έγκεφαλίτιδα, ιογενή μηνιγγίτιδα. Στίς περιπτώσεις αυτές τά συμπτώματα από την άρχή είναι ιδιαίτερα έντονα. Άτομα ύψηλου κινδύνου για τίς έπιπλοκές αυτές

είναι οι ήλικιωμένοι, οι πάσχοντες από χρόνιες άσθένειες, οι άνοσοκατασταλμένοι, οι έγκυμονούσες και τά βρέφη.

Η θεραπεία είναι συμπτωματική και άποσκοπεί στην άνακούφιση του άσθενή από τη ρι-

νική συμφόρηση, τη φαργγίτιδα, τό βήχα ή τόν πυρετό. Έτσι, ό γιατρός ή ό φαρμακοποιός θά μάς συστήσει αντιβηχικά, άντισταμινικά, άναλγητικά-άντιπυρετικά, άποσυμφορητικά αλλά όχι αντιβιοτικά.

Η μετάδοση του κοινού κρυολογήματος μπορεί νά περιοριστεί μέ:

1. Σωστό και συχνό πλύσιμο τών χειρών, ειδικά πρίν τό φαγητό.
2. Κάλυψη του στόματος και της μύτης κατά τό φτάρνισμα και τό βήχα.
3. Αποφυγή έπαφής μέ άτομα που φέρουν τόν ιό, ειδικά κατά τίς 2-4 πρώτες μέρες της άσθένειάς τους.
4. Αποφυγή κλειστών χώρων, όπου συγκεντρώνονται πολλά άτομα.
5. Σωστή διατροφή και ξεκούραση.

Η έπίσκεψη στό γιατρό κρίνεται άπαραίτητη όταν:

1. Έμφανίζεται έντονος πόνος στό αυτί.
2. Έμφανίζεται έντονη μετωπιαία κεφαλαλγία ή ήμικρανία.
3. Οι άσθενείς είναι βρέφη ή ήλικιωμένα άτομα.
4. Ο πυρετός είναι έπίμονος και ύψηλός.
5. Οι άσθενείς πάσχουν από καρδιακά νοσήματα ή χρόνιες πνευμονικές παθήσεις, π.χ. χρόνια βρογχίτιδα.

Κώστας Άγγέλου,
φαρμακοποιός

Σαρακοστιανές (καί ὄχι μόνο) συμβουλές τοῦ π. Παϊσίου

Φιλότιμο

«Ὅτι γίνεται πέρα ἀπό καθηκον καί ὑποχρέωση, χωρίς νά ζητηθεῖ, ἀπό ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη, αὐτό εἶναι φιλότιμο».

Εὐλάβεια καί εὐσέβεια

«Ἡ εὐλάβεια εἶναι θυμίαμα, ἡ εὐσέβεια κολώνια. Ὑπάρχει κίνδυνος ἂν κανεῖς καταφρονεῖ τά μικρά, αὐτή ἡ καταφρόνηση νά προχωρήσει καί στά μεγαλύτερα καί ἀγιώτερα, καί χωρίς νά τό καταλάβει, δικαιολογώντας τόν ἑαυτό του, ὅτι αὐτό δέν εἶναι τίποτε, τό ἄλλο δέν περάζει, νά φθάσει -Θεός φυλάξοι- στήν τελεία καταφρόνηση τῶν Θεῶν καί νά γίνει ἀνευλαβής, ἀναιδής καί ἄθεος».

Προσευχή

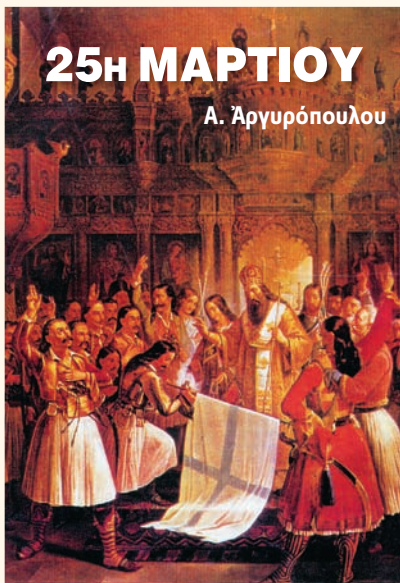
«Ὅταν στενοχωριώμαστε νά ψάλλουμε. Ἡ ψαλμωδία διώχνει τόν διάβολο, διότι εἶναι συγχρόνως καί προσευχή καί περιφρόνηση τοῦ πειρασμοῦ. Στούς βλάσφημους λογισμούς νά μὴ λέμε τήν εὐχή γιατί ἔτσι ἀνοίγουμε μέτωπο μέ τόν διάβολο καί μᾶς πολεμᾷ ἀκόμη περισσότερο. Νά ψάλλουμε καί θά σκάσει ὁ διάβολος μέ αὐτή τήν περιφρόνηση».

Προσοχή

«Γιά κάθε ἐνέργειά μας πρέπει νά ρωτᾶμε τόν ἑαυτό μας: "Καλά, ἐμένα αὐτό μέ ἀναπαύει· τόν Θεό τόν ἀναπαύει;" Ἐάν ξεχνοῦμε νά κάνουμε αὐτό, ξεχνοῦμε καί τόν Θεό μετά».

25ῃ ΜΑΡΤΙΟΥ

Α. Ἀργυρόπουλου

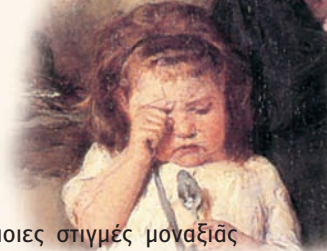
Τῆς δόξας λάμπει γαλανό φῶς στή χώρα γελοῦν οἱ κάμποι, τραγουδᾶνε τά νερά γιγάντων ἴσκιοι ἡρωϊκοί καί ξυπνήστε τώρα στοῦ λυτρωμοῦ τή χρονογύριστη χαρά.

Τό σάλπισμά μας πιό τρανό ἄς ἀντιλαλήση κι ἂπ' τό γλυκό τῆς Ἁγίας Λαύρας ὀρθρινό πλατειά εἶν' ἡ γῆ μας καί τό χῶμα ὁπού 'χει ἀνθήσει
μιά λευτεριά μοσχοβολᾷ ὥς τόν οὐρανό.

Κι ὅλα τά χέρια ἄς ὑψωθοῦν ἀντρειωμένα πῶχουν τά σίδερα συντρίψει τά βαριά νά στήσουν τρόπαια λαμπρά τοῦ Εἰκοσιένα νά θρονισθῇ ἡ Ἑλληνοπούλα Λευτεριά.

Ἐπιμέλεια: Γεράσιμος Ἀγγουριάς

Η ΘΛΙΨΗ

Μιά από τις φυσιολογικές αντιδράσεις κάποιου ανθρώπου που θλίβεται, είναι το ξέσπασμά του σε κλάματα. Τό κλάμα αποβάλλει τις τοξίνες που ελευθερώνονται με τόν πόνο. Ωστόσο, συνήθως δυσκολεύεται κανείς ν' αντιμετωπίσει τὰ κλάματα ενός παιδιού· πολλές φορές, μάλιστα, συνδέουμε τὰ δάκρυα ενός παιδιού με τόν πόνο - αν τó παιδί κλαίει, τότε νομίζει κανείς ότι αυτό πονάει... Δηλαδή, σταματώντας τó παιδί νά κλαίει, έτσι σταματάει καί ὁ ψυχικός πόνος; Μακάρι νά ήταν τόσο απλά τὰ πράγματα!

Τὰ δάκρυα ἀνακουφίζουν, βοηθοῦν νά γιαιτρευτεῖ ὁ πόνος. Εἶναι καλό νά κλαίει κανείς μπροστά σέ κάποιον πού μπορεῖ νά δέχεται χωρίς νά κρίνει, νά συμβουλευεῖ καί νά δυσανασχετεῖ.

Ἀλήθεια, τί ἐπιθυμοῦμε ὅταν ζητᾶμε ἀπό ἕνα παιδί νά σταματήσει τó κλάμα; Νά μήν ὑποφέρει ἤ νά μήν τó βλέπουμε νά ὑποφέρει;

Εἶναι ἐπειδή ἀγαπᾶμε τó παιδί ἤ ἐπειδή ἔχουμε ἀνεπαρκή ψυχοδυναμικά ἀνεκτικότητας;

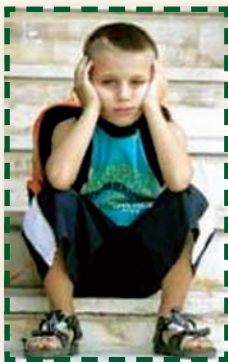
Ἄν εἶναι κανείς εἰλικρινής με τόν ἑαυτό του διαπιστώνει ὅτι στενοχωριέται ἐπειδή βλέπει τó παιδί νά κλαίει, γι' αὐτό καί τοῦ ζητάει νά σταματήσει τὰ κλάματα. Βάζουμε, λοιπόν, τίς ἀνάγκες τοῦ παιδιού σέ δεύτερη μοίρα, δίνοντας ἐγωιστικά προτεραιότητα στή δική μας συναισθηματική «κάλυψη»...

Ωστόσο, κάθε συναισθημα πού δέν ἐκτονώνεται μπορεῖ νά παραμείνει μέσα μας γιά χρόνια· έτσι καί ἕνα παιδί πού συγκρατεῖ τὰ δάκρυά του ὑπακούοντας στούς γονεῖς του, θά διατηρεῖ τόν πόνο μέσα του. Ὁ πόνος ἐκεῖνος ἐνδεχομένως

νά μεγαλώνει κάποιες στιγμές μοναξιάς καί, ἐπίσης, ὡς ἐνήλικας, τó παιδί ἐκεῖνο νά ἐξελιχθεῖ σέ χαρακτήρα σκληρό, πού θά δυσκολεύεται νά κατανοήσει τὰ δάκρυα τῶν ἄλλων. «Τά φυλακισμένα δάκρυα μπλοκάρουν τó πέρασμα πρὸς τήν ἀγάπη», εἶπε κάποιος. Ἄλλωστε, ἂν ἦταν ἄχρηστα, γιατί νά μᾶς προίκιζε μέ αὐτά ὁ Θεός;

Ἄς μάθουμε πῶς νά συμπεριφερόμαστε στό παιδί ὅταν θλίβεται. Γιά νά γίνει ὅμως αὐτό, θά πρέπει νά ἀφήσουμε λίγο χώρο στά δάκρυά του. Τό παιδί ἔχει ἀνάγκη νά τó ἐνθαρρύνουμε νά ξαλαφρώσει στήν ἀγκαλιά μας, λέγοντας: «Κλάψε, παιδί μου, ὅσο ἔχεις ἀνάγκη νά κλάψεις!». Τό κλάμα καλλιεργεῖ στό παιδί τó νά μαθαίνει νά ἀποδέχεται δυσάρεστες καταστάσεις. Γιά παράδειγμα, ὅταν χάσει ἕνα παιδί στό παιχνίδι, καλό εἶναι νά ποῦμε: «Σέ καταλαβαίνω, εἶναι κρίμα νά χάνεις», καί ὄχι: «Μήν κλαῖς, τήν ἐπόμενη φορά θά νικήσεις ἐσύ». Ὅσο κι ἂν σᾶς φαίνεται ἀκραῖο, εἶναι ἡ ἰδανική λύση. Τὰ δάκρυα, ἄλλωστε, ὅπως θά παρατηρήσετε, θά ὑπάρχουν οὕτως ἢ ἄλλως, καί μάλιστα θά διαρκοῦν πολύ περισσότερο ἂν δέν τὰ σεβαστοῦμε.

Βοηθήστε τó παιδί σας, λοιπόν. Δώστε σέ αὐτό τὰ περιθώρια νά ἐκδηλωθεῖ καί νά ἐκτονωθεῖ συναισθηματικά. Μέ αὐτό τόν τρόπο θά βγεῖ ὠριμότερο μέσα ἀπό τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς. Τότε, θά εἶναι πλέον σέ θέση νά βρεῖ τή χαρά τῆς ζωῆς, ἀκόμα καί ἂν «δέν πᾶνε πάντα ὅλα καλά»!

Ζωή Παναγοπούλου
Εκπαιδευτικός Ειδικῆς Τάξης

Η ΟΡΑ

του ΠΑΙΔΙΟΥ!

Τί είναι ένας κόκορας, πού τρέχει, τρέχει,
κι όταν βρεί τά δύσκολα σταματάει;

«Κότα».

Τί είπε ή πατάτα όταν τήν πάτησε τό τρένο;

«Πουρές, πουρές ή πατατούλα»

Τί είναι χειρότερο από τό νά βρείς
μία κατσαρίδα στό σάντουιτς σου;

«Νά βρείς τή μισή»

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

☺ Λέει ό Πῶργος στή γυναίκα του:

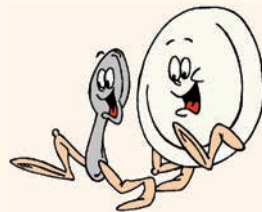
- Νά σοῦ πῶ, τά λεμόνια ἔχουν πόδια;

- Όχι.

- Ἔχουν κόκκινο ζουμί;

- Όχι.

- Ἀμάν! Ἔστυπα τό καναρίνι!

☺ Λέει ή δασκάλα στό Μπόμπο:

- Μπόμπο, κλίνε μου τό ρήμα τρέχω.

- Τρέχω, σκόνταφα, έπεσα, έκλαφα.

Ἐπιμέλεια: **Χρήστος Παπαναστασίου**

ΣΤ' Δημοτικού

Από την Ένοριακή μας ζωή

✿ Μεγάλη ευαισθητοποίηση παρατηρείται στο έργο της φιλανθρωπίας εκ μέρους πολλών. Τό Δ.Σ. του «Ε.Τ.Α.» εύχαριστεί όλους αυτούς και προσκαλεί και άλλους να στηρίξουν την όμορφη προσπάθεια. Εύχαριστούμε λοιπόν τις οικογένειες: **Δ. Δημοβέλη, Σ. Ροβελή, Ευστ. Κολλοκούρα, Δήμητρας Θανασού, Θεοδώρας Μπουτσίνη, Πολυξ. Πλατή, Γεωργίου Βυλλιώτη, Κ. και Ε. Κ., Ιωάννη και Βασιλικής Καρατζά** για τις προσφορές τους.

✿ Σάν δείγμα αγάπης και έκτιμησης προς τους **Ιεροπαίδες** του Ναού μας (Παναδάκια) για την ανεκτίμητη προσφορά τους στην διεξαγωγή της Θ. Λατρείας, την **Κυριακή 12/2/06** παρέτεθη γεύμα σε γνωστό έστιάτοριο άφου πρώτα σε συνάντηση που προηγήθηκε, ό εφημέριος τους μίλησε για την σπουδαία διακονία που έπιτελούν και τόνισε κάποιες σημαντικές λεπτομέρειες που πρέπει να γνωρίζουν κατά τη διάρκεια της Ιεράς τους Υπηρεσίας. Στά παιδιά προσφέρθηκε τό επιτραπέζιο παιχνίδι «**Στά Βήματα του Απόστολου Παύλου - Οί 4 περιόδεις και τό ταξίδι του στή Ρώμη**», ενώ τους ζητήθηκε νά γράψουν έκθεση μέ θέμα: «**Τί νιώθω όταν μπαίνω στό ιερό της ένορίας μου**» μέ σκοπό νά βραβευθεί ή καλύτερη τήν Κυριακή τής Σταυροπροσκυνήσεως (26/3/06) πού είναι ή ημέρα τών Ιερατικών κλήσεων.

✿ Τήν ίδια ημέρα τό απόγευμα έπισκεφθήκαμε τό **νέο Γηροκομείο τής Ί. Μητροπόλεως μας** στήν Λιβαδεία όπου είχαμε τήν ευκαιρία νά συναντήσουμε γέροντες και γεροντισσες οί όποίοι στήν δύση τής ζωής τους απολαμβάνουν τήν αγάπη, τή σorge και τή φροντίδα τής Τοπικής μας Εκκλησίας και του προσωπικού του Ίδρύματος. Κατά τή διάρκεια τής εκεί παραμονής μας προσφέρθηκε σεβαστό χρηματικό ποσό για τίς πολλές ανάγκες τής προσπάθειας αυτής, μία προσφορά στήν όποιαν συμμετείχαν εκτός από τό «**Ένοριακό Ταμείο Αλληλεγγύης**», ή **Νεανική Συντροφιά τής Ένορίας μας** καθώς και ή Ένορία «**Κοιμ. Θεοτόκου**» **Άσκλης** (παλαιοπαναγιάς).

Μία παρόμοια έπίσκεψη πραγματοποιήσαμε τήν **Δευτέρα 20/2/06** στό **Έκκλ. Γηροκομείο Θηβών**. Μετά τήν έπικοινωνία μας μέ τους τροφίμους μιλήσαμε μέ τήν **Μοναχή Ρόδη** και τό **προσωπικό** του Ίδρύματος για τίς δυσκολίες πού αντιμετωπίζουν και τήν ανάγκη τής δικής μας ήθικής και ήλικής συμπαράστασης στό έργο αυτό. Στό Ίδρυμα προσφέρθηκε χρηματικό ποσό εκ μέρους τής Ένορίας μας.

✿ Μετά από πρόσκληση του Σεβ. Ποιμενάρχου μας **κ. Ίερωνύμου τό Σάββατο 18/2/06** ανέβηκαμε στό Ιστορικό Μοναστήρι τής «**Ευαγγελίστριας**» στήν Άλιάρτο όπου τελέσθηκε παράκληση στήν Παναγία και στή συνέχεια στό Συνεδριακό Κέντρο τής Ί. Μητροπόλεως μας πού βρίσκεται λίγο πιο πάνω από τή Μονή. Έκει ό Σεβ. μίλησε **στούς νέους** τής Μητροπόλεως μας και **στούς ιερείς** πού τους συνόδευαν ενώ μετά τό τέλος τής συνάντησης ακολούθησε γεύμα. Μία ομάδα όκτώ νέων έκπροσώπησε τήν νεανική συντροφιά μας.

✿ Τήν **Κυριακή 19/2/06** διοργανώθηκε έορταστική εκδήλωση για τήν **Έορτή τής Μητέρας** (2 Φεβρουαρίου - Ύπαναντής) μέ όμιλητή τόν **Ποιμενάρχη μας**. Αίσθηση προκάλεσαν στό πυκνό άκροατήριο τό όποίο άπαρτιζόταν και από πολλούς νέους γονείς οί συμβουλές του **Ιερού Χρυσοστόμου** καθώς και οί πρακτικές παρεμβάσεις του Σεβ. **κ. Ίερωνύμου** για τό λεπτό θέμα τής διαπαιδαγώγησης τών παιδιών, συμβουλές πού κι άν άκόμη δώθηκαν από τόν Ιερό Πατέρα πρίν από 1600 περίπου χρόνια, έντούτοις θεμελιώνουν στόν υπεرمέγιστο βαθμό τήν σύγχρονη παιδαγωγική. Στήν εκδήλωση παρευρέθηκαν οί **αιδ. π. Παναγ. Κανιάρης, π. Χρ. Κουτσουράκης**, και οί **ιεροθ. διάκονοι π. Πολύκαρπος Καραμαρούδης, π. Χρ. Δελλής, π. Λεωνίδας Νάτσιος**. Σε άλλους μετά τό πέρας προσφέρθηκε κέρασμα από τίς Κυρίες του «**Ε.Τ.Α.**» στό Ένοριακό Κέντρο.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Τήν **Κυριακή 26/3/06** στίς 3.30 μ.μ. θά μεταβούμε στό Θέατρο «**ΚΝΩΣΟΣ**», στήν Άθήνα για νά παρακολουθήσουμε τήν Θεατρική Παράσταση «**Τό Μυστικό τής Κοντέσσας Βαλέρενας**» πού βασίζεται στό όμώνυμο έργο του **Γρηγόρη Ξενόπουλου** και πού πρωταγωνιστεί ή γνωστή ήθοποιός **κ. Άννα Συνοδινού**. Δηλώσεις συμμετοχής στό γραφείο του Ί. Ναού.

Τό πρόγραμμα της Θείας Λατρείας στόν Ναό μας

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3/06 Ἁγ. Ἱερομ. Βασιλείου: 6.00 μ.μ. Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/3/06 7.00 π.μ. Προεόρτια Ἀκολουθία (δέν τελεῖται προηγιασμένη)
7.30 μ.μ. Μεγάλος Ἑσπερινός καί οἱ Γ΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/3/06 Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ: Πανηγυρική Θ. Λειτουργία

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ 26/3/06: Θ. Λειτουργία – Προσκύνηση Τιμίου Σταυροῦ
6.00 μ.μ. Ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/3/06 Ἁγ. Μάρκου ἐπ. Ἀρεθουσίων: 6.00 μ.μ. Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/3/06 Ἁγ. Ὑπατίου ἐπ. Γαγγρῶν: 7.00 π.μ. Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία
7.30 μ.μ. οἱ Δ΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΣΑΒΒΑΤΟ 1/4/06 Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας: Θ. Λειτουργία μέ κόλληβα - Ἀγιασμός

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ 2/4/06 Ἁγ. Ἰωάννου τῆς «Κλίμακος»: Θ. Λειτουργία
6.00 μ.μ. Ὁ κατανυκτικός Ἑσπερινός

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/4/06 Ἁγ. Κλαυδίου, Διοδώρου κ.λ. μαρτ. 6.00 μ.μ. Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/4/06 7.00 π.μ. Ὑμνος καί ὁ Ἑσπερινός (δέν θά τελεσθεῖ προηγιασμένη λόγῳ τῆς Ἀγρυπνίας). 7.30 μ.μ. Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καί ἐν συνεχείᾳ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ἕως τίς 12.15 τά μεσάνυχτα. Ἡ Ἀγρυπνία θά τελεσθεῖ καί πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγ. Ρούφου πρώτου ἐπισκόπου Θηβῶν τοῦ Ἐκλεκτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ 9/4/06 Ὁσ. Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας: Θ. Λειτουργία
6.00 μ.μ. ὁ τελευταῖος κατανυκτικός Ἑσπερινός

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/4/06 Ἁγ. Βασιλείου τοῦ Ὁμοῦ: 6.00 μ.μ.: Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/4/06 Ἁγ. Ἀποστ. Ἀριστάρχου: 7.00 π.μ. Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία

ΣΑΒΒΑΤΟ 15/4/06 Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ: Θ. Λειτουργία

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ 16/4/06: Πανηγυρική Θ. Λειτουργία
Εὐλογία καί διαμοίραση τῶν Βαΐων

Καθημερινά στίς 6.00 μ.μ. θά ψάλληται τό **Μεγάλο Ἀπόδειπνο** καί στή συνέχεια θά διαβάζεται τό Μεσονυκτικό, ὁ ὄρθρος καί οἱ Ὑμνος (α΄, γ΄ καί δ΄), ἐνῶ κάθε πρωΐ θά ψάλληται ἡ θ΄ Ὑμνος καί ὁ Ἑσπερινός κατὰ τήν Τάξι τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς.

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

**18-27
Ἰουνίου
2006**

Ἐλᾶτε νά προσκυνήσουμε τήν Ἁγία Γῆ ὅπου Γεννήθηκε, Δίδαξε, Θαυματουργεῖς, Σταυρώθηκε, Ἐτάφη, Ἀνέστη καί Ἀνελήφθη ὁ Χριστός μας.

Πληροφορίες καί πρόγραμμα στό Γραφεῖο τοῦ Ἱ.Ν.: 22620-24282